

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS
2005 m. sausio 10 d.*

Byloje T-357/03

Bruno Gollnisch, gyvenantis Limonest (Prancūzija),

Marie-France Stirbois, gyvenanti Villeneuve-Loubet (Prancūzija),

Carl Lang, gyvenantis Boulogne-Billancourt (Prancūzija),

Jean-Claude Martinez, gyvenantis Montpelje (Prancūzija),

Philip Claeys, gyvenantis Overijse (Belgija),

Koen Dillen, gyvenantis Antverpene (Belgija),

atstovaujami advokato W. de Saint Just,

ieškovai,

* Proceso kalba: prancūzų.

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą H. Krück ir N. Lorenz, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovą,

dėl prašymo panaikinti 2003 m. liepos 2 d. Europos Parlamento biuro sprendimą dėl taisyklių, reglamentuojančių Europos Sąjungos bendrojo biudžeto 3701 eilutėje numatytų asignavimų naudojimą, pakeitimo

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir I. Pelikánová,

kancleris: H. Jung,

priima šią

Nutartį

Teisinės ir faktinės aplinkybės

- 1 Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių keturioliktą redakciją, kuri įsigaliojo 1999 m. gegužės 1 d. (OL 1999, L 202, p. 1), pakeitė Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių penkiolikta redakcija, kuri įsigaliojo 2003 m. vasario 1 d. (OL 2003, L 61, p. 1, toliau – Darbo tvarkos taisyklės). Abiejose šių taisyklių redakcijose 22 straipsnis yra vienodas.
- 2 Pagal Darbo tvarkos taisyklių 22 straipsnio 2 dalį „(Parlamento) biuras priima finansinius, organizacinius ir administracinius sprendimus dėl Parlamento narių ir vidinės Parlamento struktūros, sekretoriato bei organų“.
- 3 Europos Sąjungos bendrojo biudžeto 3701 eilutė skirta sekretoriato einamosioms administracinėms išlaidoms ir išlaidoms, susijusioms su frakcijų ir nepriklausomų Parlamento narių politine ir informacine veikla. 2003 metams šiai eilutei numatyta 37 948 000 eurų asignavimų suma (OL L 54, 2003, p. 1, 201, 222).
- 4 Remiantis Darbo tvarkos taisyklių 22 straipsniu Parlamento biuras priėmė taisykles, reglamentuojančias 3701 biudžeto eilutėje numatytų asignavimų naudojimo tvarką (toliau – taisyklės).

- 5 Taisyklių keitimo procedūra buvo pradėta 2002 m. ir tęsiama 2003 m. 2003 m. balandžio 8 d. posėdyje Parlamento pirmininkų sueiga pritarė pasiūlymui pakeisti taisykles, nusprendė pateikti pasiūlymą Parlamento biurui ir prašyti jo pasikonsultuoti su Biudžeto kontrolės komitetu ir Teisės tarnyba iki bus priimta jų galutinė redakcija. 2003 m. gegužės 21 d. ir 22 d. raštais Parlamento generalinis sekretorius paprašė Biudžeto kontrolės komiteto ir Parlamento teisininko pateikti savo nuomones dėl pasiūlymo pakeisti taisykles Parlamento biurui. 2003 m. birželio 16 d. Biudžeto kontrolės komitetas nusiuntė preliminarį nuomonę Parlamento pirmininkui. Teisės tarnyba savo nuomonę pateikė 2003 m. birželio 25 d.
- 6 2003 m. liepos 2 d. Parlamento biuro sprendimas (toliau – ginčijamas aktas) iš dalies pakeitė taisykles „atsižvelgiant į Parlamento darbo tvarkos taisyklių pakeitimus ir kitus pakeitimus, kurie būtų reikalingi po naujų konsultacijų“.
- 7 Po ginčijamo akto priėmimo, taisyklių 1 dalies 1.1.1 nuostatoje nurodyta, kad „asignavimais, numatytais 3701 biudžeto eilutėje siekiama padengti <...> frakcijų (nepriklausomų Parlamento narių sekretoriato) administracines bei einamąsias išlaidas“. Ankstesnė nuostata numatė:

„3701 biudžeto eilutėje numatytais asignavimais siekiama padengti <...> sekretoriato išlaidas ir frakcijų (nepriklausomų Parlamento narių) administracines bei einamąsias išlaidas <...>“.

8 Taisyklių 1 dalies 1.3 nuostata, iš dalies pakeista ginčijamu aktu, numato:

„1.3.1<...> Jeigu nepriklausomas Parlamento narys įstoja į frakciją, administracija pateikia ataskaitą apie jo išlaidas įstojimo dieną. Prireikus, nepriklausomo Parlamento nario nepanaudoti asignavimai pervedami aptariamai frakcijai.

1.3.2 <...> Nepriklausomo Parlamento nario atsistatydinimo atveju administracija uždaro šio nario sąskaitas, atsižvelgdama į ankstesnius jo rašytinius įsipareigojimus.“

- 9 Kol nebuvo priimtas ginčijamas aktas, taisyklių 1 dalies 1.3 nuostata įpareigojo nepriklausomą Parlamento narį, kuris įstoja į frakciją ar atsistatydina, pateikti finansų direktoriui ataskaitą apie jo išlaidas ir, jeigu reikia, atlyginti nepanaudotus asignavimus. Be to, ji numatė, kad atsistatydinęs nepriklausomas Parlamento narys turi atlyginti bet kokias nepateisinamas ar netinkamas išlaidas.
- 10 Priėmus ginčijamą aktą, taisyklių 1 dalies 1.4 nuostata nebetaikoma nepriklausomiems Parlamento nariams. Ši iš dalies pakeista nuostata nustato asignavimų, skirtų tik frakcijoms, naudojimo atskaitomybės tvarką.

- 11 Ginčijamas aktas taisyklių 1 dalies 1.5 nuostatą papildo šiuo punktu:

„1.5.1 Bet kokia politinė ar informacinė veikla, finansuojama iš asignavimų numatytų 3701 eilutėje, turi būti vykdoma frakcijos vardu ar nepriklausomo (-ų) Parlamento nario (-ių) vardu ir EP *logo*.“

- 12 Taisyklių 1 dalies 1.6.1 nuostata, iš dalies pakeista ginčijamu aktu, numato, kad „frakcijos gali finansuoti Europos politinę partiją tik laikydamosi (tam tikrų sąlygų)“. Šios nuostatos redakcija, kol nebuvo priimtas ginčijamas aktas, numatė:

„frakcijos (nepriklausomi Parlamento nariai) gali finansuoti Europos politinę partiją tik laikydamiesi (tam tikrų sąlygų).“

- 13 1.6.2 nuostata, iš dalies pakeista ginčijamu aktu, nustato:

„Frakcijos (nepriklausomi Parlamento nariai), kurios yra išorės organizacijos nariai, gali ją pagal 3701 eilutę paremti finansiškai, skirdamos subsidijas ar išmokas, neviršijančias 5 % jų metinių asignavimų, gaunamų pagal 3701 biudžeto eilutę <...>“.

14 Ankstesnė nuostata numatė:

„Frakcijos (nepriklausomi Parlamento nariai) gali finansiškai paremti veiklą ar išorės organizaciją, jeigu jos yra šios nariai, skirdamos subsidijas ar išmokas, neviršijančias 5 % jų metinių asignavimų, gaunamų pagal 3701 biudžeto eilutę.“

15 Taisyklių 1 dalies 1.7 nuostata, iš dalies pakeista ginčijamu aktu, numato, kad „asmenis, kitus nei įdarbintus pagal Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas, frakcijos gali įdarbinti panaudodamos 3701 biudžeto eilutės asignavimus“. Kol nebuvo pakeista ginčijamu aktu, ši nuostata tokią galimybę numatė ir nepriklausomiems Parlamento nariams.

16 Ginčijamas aktas iš esmės pakeitė taisyklių 1 dalies 2.1–2.7 nuostatas, kurios, *inter alia*, nustato taisykles, susijusias su frakcijų metinio biudžeto vykdymu, pirkimais, įrašymu į inventorinį sąrašą, (finansine) apskaita, finansų kontrole ir metine asignavimų panaudojimo ataskaita. Be to, iš ginčijamo akto matyti, kad iš dalies pakeistos šios nuostatos nebetaikomos nepriklausomiems Parlamento nariams.

17 Nepriklausomiems Parlamento nariams taikoma tvarka, numatyta taisyklių 2.9 nuostatoje, kuri buvo įtvirtinta ginčijamu aktu. Ši nuostata „Speciali tvarka, taikoma nepriklausomiems Parlamento nariams“ numato:

„2.9.1 Nepriklausomų Parlamento narių išlaidos yra arba tiesiogiai apmokamos tiekėjui, arba jas per tinkamą terminą atlygina administracija, pateikus jai

pateisinančius ir kitus dokumentus, kurių reikia pagal šias taisykles ir pastarajai patikrinus, ar jie atitinka šias taisykles. Administracija patikrina, ar

- a) tokios išlaidos yra numatytos taisyklėse, ar jų nepadengia kitos išmokos;
- b) atitinka taisyklių nuostatas;
- c) buvo laikomasi tinkamo finansinio valdymo principo;
- d) išlaidos pagrįstos pateisinančiais originaliais dokumentais (arba kopija, tinkamai patvirtinta tiekėjo ar institucijos, turinčios teisę ją patvirtinti).

Nepriklausomi Parlamento nariai, pateikę prašymą, avansu gali gauti 10 % metinių asignavimų.

Iki einamųjų biudžetinių metų pabaigos, administracija išmokėtus avansus įformina pateisinančių dokumentų, kuriuos pateikia Parlamento narys, pagrindu <...>

Bet kurios nepateisintos ar neatitinkančios taisyklių nuostatų išlaidos yra atmestinos ir asignavimai atlyginami Europos Parlamentui per tris mėnesius <...>

Biudžetiniai metai prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

Rinkimų į Europos Parlamentą metais pirma biudžetinių metų dalis prasideda sausio 1 d. ir baigiasi birželio 30 d., antra dalis prasideda liepos 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

2.9.2 Einamaisiais biudžetiniais metais nepanaudoti asignavimai, neviršijantys 50 % metinių asignavimų, gaunamų iš Europos Parlamento biudžeto, gali būti perkelti tik į kitus biudžetinius metus.

Bet kokia suma, viršijanti 50 %, anuliuojama ir uždarius sąskaitas pervedama į Europos Parlamento biudžetą.

2.9.3 Nepriklausomų Parlamento narių asignavimų valdymą užtikrina Europos Parlamento administracija pagal apskaitos planą, kuris pateiktas priede.

2.9.4 Bet koks avansas pagal šių taisyklių 2.9.1 (nuostatą) pervedamas į bankų sąskaitas, kurias šiuo tikslu specialiai atidarė nepriklausomi Parlamento nariai.

2.9.5 Nepriklausomų Parlamento narių turtas, įgytas pagal 3701 eilutės asignavimus, įrašomas į Europos Parlamento inventorinį sąrašą. Į šį sąrašą įrašomas nesuvarojamas turtas, kurio galiojimo laikas yra ilgesnis nei metai ir kurio įgijimo kaina atitinka Parlamento turtui nustatytas ribas arba jas viršija. Šis įrašymas į inventorinį sąrašą turi būti atliekamas pagal priede nustatytą tvarką.

2.9.6 Administracija parengia pajamų ir išlaidų sąmatą ir Parlamento nario (sąskaitų) balansą, patvirtinantį sąskaitų teisėtumą ir jų atitiktį šioms taisyklėms. Šie dokumentai vėliau viešai paskelbiami internete.

2.9.7 Europos Parlamento pirmininkas šiuos dokumentus, kurie jam turi būti pateikti iki kitų biudžetinių metų balandžio 30 d., perduoda biurui ir Biudžeto kontrolės komitetui, kurie juos išnagrinėja pagal savo kompetenciją, nustatytą Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklėse, ir Audito rūmams.

2.9.8 Jeigu biuras, su kuriuo buvo konsultuojamasi laikantis pirmesnės pastraipos nuostatų, pritariant Biudžeto kontrolės komitetui, nusprendžia, kad asignavimai nebuvo naudojami pagal šias taisykles, šie asignavimai grąžinami Europos Parlamentui per tris mėnesius, kai buvo nustatytas pažeidimas.“

18 Taisyklių 1 dalies 2.8 nuostata, iš dalies pakeista ginčijamu aktu, numato, kad frakcijos ir nepriklausomi Parlamento nariai rengia abipuses konsultacijas bet kuriuo klausimu, susijusiu su taisyklių taikymu.

19 Ginčijamas aktas taip pat iš dalies pakeičia taisyklių 2 dalį „Sąskaitų planas“, konkrečiai, kai kurias eilutes, susijusias su išlaidų ataskaita.

20 Nepriklausomų Parlamento narių atžvilgiu įdarbinimo ir personalo atstovavimo išlaidos bei darbo užmokestis ir su juo susijusios išlaidos negali būti įtrauktos į 3701 biudžeto eilutę kaip personalo išlaidos (2 dalies 1.2 nuostatos 1 skyriaus 2, 4 ir 6 punktai).

- 21 Tas pats taikoma ir biurų nuomos išlaidoms (2 dalis, 1.2, 2 skyrius, 7 punktas), apskaitos išlaidoms (2 dalies 1.2 nuostatos 4 skyriaus, 2 punktas) ir frakcijų posėdžių išlaidoms (2 dalies 1.2 nuostatos 5 skyriaus, 1 punktas).
- 22 Be to, ginčijamas aktas iš dalies pakeičia taisyklių 3 dalį, kuri numato taisyklių 1 dalies daugumos nuostatų aiškinimo gaires.
- 23 Galiausiai, ginčijamas aktas prideda prie taisyklių priedą, kuris nustato turto įrašymo į inventorinį sąrašą tvarką.
- 24 2003 m. liepos 15 d. laišku Parlamento finansų departamento generalinis direktorius informavo ieškovus, kad 2003 m. liepos 2 d. biuras priėmė taisyklių pakeitimus. Iš dalies pakeistas taisyklių tekstas pridėtas prie šio laiško.

Procesas

- 25 Ši byla buvo pradėta ieškovų ieškiniu dėl panaikinimo, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. spalio 23 d.
- 26 Atskiru dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. spalio 27 d., ieškovai, remdamiesi Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 76a straipsniu, pateikė prašymą nagrinėti bylą pagreitinta tvarka. 2004 m. vasario 18 d. sprendimu Pirmosios instancijos teismas šį prašymą atmetė.

- 27 Dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. lapkričio 11 d., Parlamentas pateikė prašymą išimti iš bylos medžiagos 2003 m. birželio 25 d. Parlamento teisės tarnybos nuomonę, kurią ieškovai pridėjo prie ieškinio.
- 28 Parlamentas, nepateikęs atsakymo į ieškinį, dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. lapkričio 27 d., remdamasis Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pateikė prieštaravimą dėl priimtinum. 2004 m. vasario 6 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl šio prieštaravimo.
- 29 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas, remdamasis savo Procedūros reglamento 114 straipsnio 3 dalimi, nusprendė, kad bylos medžiagoje yra užtektinai informacijos, todėl žodinė proceso dalis nebūtina.

Šalių reikalavimai

- 30 Parlamentas Pirmosios instancijos teismo prašo:
- nurodyti išimti iš bylos medžiagos 2003 m. birželio 25 d. Parlamento teisės tarnybos nuomonę;
 - atmesti ieškinį kaip nepriimtina;
 - priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

31 Savo pastabose dėl prieštaravimo dėl priimtinumų ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti Parlamento prašymą dėl dokumento išėmimo;

- atmesti prieštaravimą dėl priimtinumų;

- panaikinti ginčijamą aktą;

- priteisti iš Parlamento 10 000 eurų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl Parlamento prašymo išimti iš bylos medžiagos 2003 m. birželio 25 d. jo teisės tarnybos nuomonę

Šalių argumentai

32 Parlamentas prašo išimti iš bylos medžiagos jo teisės tarnybos nuomonę dėl taisyklių pakeitimo, pateiktą 5 ieškinio priede. Jis pabrėžia, kad ši nuomonė buvo skirta tik Parlamento biurui, kurio posėdžiai vyksta už uždarytų durų. Todėl ši nuomonė yra konfidencialus dokumentas, su kuriuo turi teisę susipažinti tik biuro nariai. Be to, jis pastebi, kad teisinių nuomonių, skirtų institucijoms, atskleidimas gali turėti neigiamų padarinių šių institucijų tinkamam darbui, todėl Bendrijos teisės aktų leidėjas aiškiai apribojo visuomenės galimybę susipažinti su tokiomis nuomonėmis

2001 m. gegužės 30 d. Europos Pralamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka. Šiuo klausimu jis pabrėžia, kad remiantis teismų praktika, nagrinėjant bylą Bendrijos teisme, tokius dokumentus galima atskleisti tik suinteresuotos institucijos sutikimu ar šio teismo sprendimu (Teisingumo Teismo 2002 m. spalio 23 d. nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00, Rink., p. I-9151, 12 punktą ir Pirmosios instancijos teismo pirmininko 1998 m. kovo 3 d. nutarties *Carlsen ir kt. prieš Tarybą*, T-610/97 R, Rink., p. II-485). Šiuo atveju Parlamentas neleido atskleisti teisinės nuomonės, nagrinėjamos šioje byloje.

- 33 Ieškovų tvirtinimu, aptariama nuomonė buvo atskleista elektroniniu paštu ją nusiuntus visiems Parlamento biudžeto kontrolės komiteto nariams, įskaitant ir vieną iš ieškovų, be to, su ja galėjo susipažinti kiekvienas prašymą pateikęs Parlamento narys. Tokiomis aplinkybėmis tokio dokumento negalima laikyti konfidencialiu. Be to, jie pastebi, kad teismų praktika, kuria remiasi Parlamentas, šiuo atveju nėra tinkama, nes ji susijusi su atvejais, kai Tarybai ir Komisijai skirtas teisinės nuomonės atskleidžia trečiosios šalys, o taip nėra nagrinėjamos bylos atveju. Taip pat ieškovai tvirtina, kad teisės tarnyba neprieštaravo, kad aptariama nuomonė būtų nusiųsta prašymą pateikusiems Parlamento nariams. Galiausiai, ieškovų nuomone, „pagrindiniai Bendrijos viešumo, skaidrumo, teisinio tikrumo apsaugos ir teisės stabilumo principai“ nesudaro kliūtis tokiais atvejais kaip nagrinėjamoje byloje ieškovams, Parlamento nariams, susipažinti su šios institucijos teisės tarnybos nuomone. Šios nuomonės pagal apibrėžimą yra susijusios su Parlamento darbo teisiniais klausimais, todėl jos susijusios ir su Parlamento nariais. Todėl ieškovai turi teisę susipažinti su aptariama teisine nuomone ir ją pateikti Bendrijos teismui.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 34 Parlamentas teisingai tvirtina, kad jeigu būtų patvirtinta kitų asmenų, o ne tarnybų, kurių prašymu vidaus dokumentai buvo parengti, teisė pateikti juos Pirmosios

instancijos teisme, nors suinteresuota institucija nedavė sutikimo ar teismas nepriėmė sprendimo šiuo klausimu, būtų pažeistas viešasis interesas, kuris institucijoms užtikrina teisę prašyti jų teisės tarnybos pateikti nepriklausomą nuomonę (žr., *inter alia*, 32 punkte minėtos nutarties *Austrija prieš Tarybą* 12 punktą ir Pirmosios instancijos teismo 2000 m. lapkričio 8.d. nutarties *Ghignone ir kt. prieš Tarybą*, T-44/97, Rink. VT, p. I-A-223 ir II-1023, 48 punktą).

35 Be to, šioje byloje akivaizdu, kad aptariama teisinė nuomonė buvo pateikta Parlamento generalinio sekretoriaus prašymu ir skirta Parlamento biurui, kuris nedavė sutikimo atskleisti šios nuomonės.

36 Taip pat reikia pabrėžti, kad klausimas, ar visi Parlamento nariai, ar bent kai kurie iš jų turi teisę susipažinti su aptariama teisės tarnybos nuomone, neturi įtakos Parlamento prašymo, kuriuo siekiama sužinoti, ar aptariama nuomonė gali būti bylos medžiagoje, į kurią teismas atsižvelgia nagrinėdamas ieškinį, nagrinėjimui.

37 Šiomis aplinkybėmis reikia patenkinti Parlamento prašymą ir išimti iš bylos medžiagos teisės tarnybos nuomonę, pateiktą ieškinio 5 priede.

Dėl priimtimumo

38 Parlamentas remiasi dviem nepriimtimumo pagrindais. Pirmasis pagrindas paremtas aplinkybe, kad ieškinys buvo pateiktas pavėluotai, antrasis – kad ieškovai neturi teisės pareikšti ieškinio. Pirmosios instancijos teismo manymu, šioje byloje pirmiausia reikia išnagrinėti nepriimtimumo pagrindą, grindžiamą tuo, kad ieškovai neturi teisės pareikšti ieškinio.

Šalių argumentai

- 39 Pirmiausia Parlamentas tvirtina, kad ginčijamas aktas tiesiogiai nesusijęs su ieškovais. Jo nuomone, nepriklausomų Parlamento narių įsipareigojimais, atsiradę iš dalies pakeitus taisykles ginčijamu aktu, yra bendro ir abstraktaus pobūdžio ir turi būti patikslinami administracijos „aktu“.
- 40 Iš Bendrijų teismų praktikos, susijusios su tiesioginio poveikio sąlyga, kuri numatyta EB sutarties 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje matyti, kad ginčijama Bendrijos priemonė turi turėti tiesioginį poveikį asmens teisinei padėčiai ir nepalieka jokios diskrecijos asmeniui, kuriam ji skirta ir kuris privalo ją įgyvendinti, nes ši priemonė yra tik automatinio pobūdžio ir kyla tik iš Bendrijos teisės aktų netaikant kitų tarpinių aktų (Teisingumo Teismo 1971 m. gegužės 13 d. Sprendimo *International Fruit Company ir kt. prieš Komisiją*, 41/70–44/70, Rink., p. 411, 23–29 punktai; 1979 m. kovo 6 d. Sprendimo *Simmenthal prieš Komisiją*, 92/78, Rink., p. 777, 25 ir 26 punktai; 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Apesco prieš Komisiją*, 207/86, Rink. p. 2151, 12 punktas; 1990 m. birželio 26 d. Sprendimo *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88, Rink. p. I-2477, 9 punktas ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfs prieš Komisiją*, C-386/96 P, Rink. p. I-2309, 43 punktas; Pirmosios instancijos teismo 2002 m. rugsėjo 10 d. nutarties *Japan Tobacco ir JT International prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-223/01, Rink. p. II-3259, 45 punktas ir 2003 m. gegužės 6 d. nutarties *DOW AgroSciences prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-45/02, Rink. p. II-1973, 35 punktas).
- 41 Šioje byloje tik taisyklių 1 dalis turi teisinį poveikį. Tačiau šios 1 dalies nuostatos iš esmės yra bendro ir abstraktaus pobūdžio ir reikalauja patikslinimo kitu aktu. Tas pat taikoma ir 1.1, 1.3, 1.4, 1.5 ir 2.8 nuostatoms. 1.6.1, 1.7, 2.1–2.7 nuostatose kalbama tik apie frakcijas, todėl jos nėra susijusios su ieškovų teisėmis.

- 42 1.6.2 nuostata nustato paramos išorės organizacijoms, kurioms priklauso Parlamento nariai, ribą ir riboja ieškovų galimybes valdyti fondus, kuriuos jie gauna pagal 3071 eilutę. Tačiau šios ribos turi poveikį tik nepriklausomo Parlamento nario išlaidų teisėtumo patikrinimui, numatytam 2.9.1 nuostatoje. 1.6.2 nuostata neturi tiesioginio poveikio nepriklausomiems Parlamento nariams.
- 43 2.9.1 nuostatos vykdymas reikalauja priimti administracinį aktą, siekiant užtikrinti nepriklausomų Parlamento narių sąskaitų apmokėjimą, konkrečiai, administracinis sprendimas turi būti priimtas tiekėjo prašymo apmokėti arba nepriklausomo Parlamento nario prašymo atlyginti pagrindu. Tik toks vykdymo aktas yra tiesiogiai susijęs su ieškovais.
- 44 2.9.2 nuostata, numatanti galimybę perkelti asignavimus, taip pat yra bendro ir abstraktaus pobūdžio. Tikslai konkretus sprendimas dėl galimo perkėlimo yra tiesiogiai susijęs su aptariamu nepriklausomu Parlamento nariu.
- 45 Dėl 2.9.4 nuostatos, susijusios su sumų pagal 3701 biudžeto eilutę pervedimu į bankų sąskaitas, kurias šiuo tikslu specialiai atidaro nepriklausomas Parlamento narys, dėl 2.9.5 nuostatos, susijusios su turtu, kurį nepriklausomas Parlamento narys įgyja naudodamas 3701 biudžeto eilutės fondus, įrašymu į inventorinį sąrašą, dėl 2.9.7 nuostatos, susijusios su informacija, kurią Parlamento pirmininkas perduoda biurui ir Biudžeto kontrolės komitetui, Parlamentas iš esmės tvirtina, kad šių nuostatų vykdymas reikalauja kito administracinio sprendimo ir tik jis yra tiesiogiai susijęs su nepriklausomais Parlamento nariais.
- 46 2.9.3 ir 2.9.6 nuostatos suteikia nepriklausomiems Parlamento nariams jiems skirtų fondų valdymo ir jų (sąskaitų) balanso parengimo teises. Šios nuostatos nesikėsina į jau turimas nepriklausomų Parlamento narių teises. Bet kuriuo atveju šioms nuostatomis taikyti taip pat reikia kitų administracinių aktų, konkrečiai – paskirtų

fondų valdymo ir ataskaitos parengimo aktų. Tik šie aktai yra tiesiogiai susiję su nepriklausomais Parlamento nariais.

- 47 Galiausiai, 2.9.8 nuostata, numatanti pareigą grąžinti neteisėtas sumas, su ieškovais tiesiogiai nesusijusi, nes šios nuostatos įgyvendinimas priklauso nuo biuro sprendimo, konstatuojančio neteisėtumą ir nuo sprendimo, kuriuo Parlamentas prašo grąžinti (sumas).
- 48 Šiomis aplinkybėmis ieškovų argumentas, kad jie yra tiesiogiai susiję su ginčijamu aktu, numatančiu naujus biudžetinius ir apskaitos įsipareigojimus, turi būti atmestas.
- 49 Dėl ieškovų argumento, kad ginčijamas aktas riboja ieškovų teisę finansuoti politinę partiją (1.6.1 nuostata), teisę pasirašyti darbo sutartis (1.7.1 nuostata) ir teisę apmokėti biurų nuomą (2 dalis) naudojant 3701 eilutės asignavimus, Parlamentas tvirtina, kad net jeigu šių teisių ribojimas tiesiogiai būtų susijęs su ieškovais, jis bet kuriuo atveju nesusijęs su jais konkrečiai.
- 50 Be to, Parlamento tvirtinimu, pagal nusistovėjusią teismų praktiką bendro pobūdžio aktas, toks kaip Reglamentas, gali būti konkrečiai susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu tik dėl tam tikrų jam būdingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų, ir tokiu būdu konkretizuoja jį taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis aktas yra skirtas (Teisingumo Teismo 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills prieš Tarybą*, C-451/98, Rink. p. I-8949, 49 punktas; 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktas; 2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš*

Camar ir Tico, C-312/00 P, Rink. p. I-11355, 73 punktas; Pirmosios instancijos teismo 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *ARD prieš Komisiją*, T-158/00, Rink. p. II-3825, 62 punktas).

- 51 Parlamentas pabrėžia, kad asmuo nėra konkrečiai susijęs su aktu, jeigu jis su juo susijęs tik kaip grupės narys – nors šis ryšis yra nežymus — kurios sudėtis, nors ir nesunkiai gali būti nustatyta, tačiau nėra galutinai apibrėžta akto priėmimo dieną. Šiuo klausimu jis nurodo, kad generalinis advokatas M. Jacobs savo 2003 m. lapkričio 20 d. išvadoje Teisingumo Teismo 2004 m. kovo 30 d. sprendimui *Rothley ir kt. prieš Parlamentą* (C-167/02 P, Rink. p. I-3149, 42 punktas) pabrėžė, kad nors Parlamento sudėtis nustatoma pagal konkrečias taisykles ir tvarką ir skiriasi priklausomai nuo šių nuostatų taikymo, ji negali būti laikoma pastovia.
- 52 Parlamento manymu, akivaizdu, kad frakcijos ir nepriklausomi Parlamento nariai, kurių atžvilgiu taikomos taisyklės, gali būti išskirti iš dabartinių Parlamento narių. Tačiau taisyklės yra skirtos neapibrėžtam ir neapibrėžiamam frakcijų bei nepriklausomų Parlamento narių skaičiui. Pirmiausia taisyklės skirtos bet kuriai frakcijai, sudarytai Parlamente, ir bet kuriam Parlamento nariui, kuris nepriklauso frakcijai ar pasitraukia iš jos ir dar neprisijungė prie kitos frakcijos. Be to, šios taisyklės taikomos ne tik visoms frakcijoms ir nepriklausomiems Parlamento nariams, bet ir būsimų tokių frakcijų ar narių atžvilgiu.
- 53 Be to, Parlamento tvirtinimu, galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kurių atžvilgiu taikoma priemonė, skaičių ar net juos identifikuoti, visiškai nereiškia, kad šie subjektai yra konkrečiai susiję su šia priemone, nes akivaizdu, kad priemonė taikoma atsižvelgiant į objektyvias teises ir faktines aplinkybes, kurios apibrėžtos aptariamame akte (50 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Camar ir Tico* 74 punktas ir tame pačiame punkte minėto sprendimo *Antillean Rice Mills prieš Tarybą* 52 punktas).

- 54 Šiomis aplinkybėmis ieškovai neišskiriami iš dabartinių ar būsimų Parlamento narių ar frakcijų, nes taisyklės taikomos visų jų atžvilgiu. Taigi jie nėra konkrečiai susiję su ginčijamu aktu.
- 55 Ieškovai pirmiausia tvirtina, kad nors ginčijamas aktas susijęs su Parlamento vidaus sritimi, jis gali būti ginčijamas, nes turi teisinį poveikį ieškovams, kurie turėdami Bendrijos valstybių narių tautų atstovo mandatą Parlamento akto požiūriu, kuris turi teisinį poveikį šio mandato vykdymo sąlygoms, turi būti laikomi trečiąja šalimi EB sutarties 230 straipsnio pirmosios pastraipos prasme (Pirmosios instancijos teismo 2001 m. spalio 2 d. Sprendimo *Martinez ir kt. prieš Parlamentą*, T-222/99, T-327/99 ir T-329/99, Rink. p. II-2823, 61 punktas).
- 56 Be to, ieškovai mano, kad jie yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su ginčijamu aktu.
- 57 Šiuo klausimu ieškovai tvirtina, pirma, kad ginčijamas aktas turi tiesioginį teisinį poveikį nepriklausomų Parlamento narių atžvilgiu, nes jis jiems nebeleidžia naudoti 3701 biudžeto eilutės asignavimų finansuoti Europos politinę partiją (1.6.1 nuostata), personalą (1.7.1 nuostata), finansinės apskaitos išlaidas (2 dalis, 1.2, 4 skyrius) ir frakcijų posėdžius (2 dalis, 1.2, 5 skyrius). Be to, ginčijamas aktas jiems nebeleidžia atidaryti banko sąskaitos 3701 eilutės asignavimams vykdyti (2.5.4 nuostata).
- 58 Ieškovų nuomone, ginčijamą aktą įgyvendinantys ir patikslinantys aktai, atvirkščiai nei tvirtina Parlamentą, yra tik automatinio pobūdžio ir asmenims, priimantiems šiuos įgyvendinimo aktus, nepalieka jokios diskrecijos.

59 Antra, ieškovai tvirtina, kad jie yra konkrečiai susiję su ginčijamu aktu kaip nepriklausomi Parlamento nariai, nes šis aktas tik jų atžvilgiu nustato naujus biudžetinius ir apskaitos įsipareigojimus ir panaikina tam tikras teises, o tai dar labiau patvirtina diskriminacijos tarp nepriklausomų Parlamento narių ir frakcijos narių faktą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

60 Pagal EB sutarties 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali tokiomis pačiomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtą sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirtą Reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs, panaikinimo.

61 Kadangi neginčijama, ar ginčijamas aktas skirtas ieškovams, reikia išnagrinėti, ar šis aktas yra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susijęs.

62 Ieškovai tvirtina, kad dėl Parlamento sprendimo, kuris susijęs ne tik su tos institucijos vidine struktūra ir turi tiesioginį poveikį jos nariams, jie turi teisę pareikšti ieškinį neišnagrinėjus, ar aptariamas aktas yra konkrečiai su jais susijęs, užtenka pasakyti, kad Teisingumo Teismas aiškiai atmetė šį argumentą. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas pabrėžia, kad iš pačios EB sutarties 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos ir iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl akto, kuris nėra jam skirtas, panaikinimo tik tuo atveju, jei šis aktas su juo susijęs ne tik tiesiogiai, bet ir

konkrečiai, nes šios nuostatos aiškinimas negalėtų panaikinti pastarosios sąlygos, aiškiai numatytos Sutartyje, neišplečiant šia Sutartimi Bendrijos teismams suteiktų kompetencijų (žr., *inter alia*, 50 punkte minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 44 punktą).

63 Taigi reikia išnagrinėti, ar aptariamas aktas yra konkrečiai susijęs su ieškovais. Šiuo klausimu iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad kiti subjektai nei tie, kuriems sprendimas skirtas, yra konkrečiai susiję su aktu tik dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų, ir tokiu būdu konkretizuoja juos taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis aktas yra skirtas (Teisingumo Teismo 1963 m. liepos 15 d. sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir 50 punkte minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 36 punktą).

64 Šioje byloje ieškovai remiasi tuo, kad jie kaip nepriklausomi Parlamento nariai diskriminuojami kitų narių, priklausančių frakcijai, atžvilgiu.

65 Dėl nepriklausomo Parlamento nario statuso reikia pripažinti, kad ši aplinkybė nėra konkretizuojanti ieškovus taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis aktas skirtas.

66 Be to, primintina, kad ginčijamas aktas pakeičia 3071 biudžeto eilutės asignavimų naudojimo sąlygas frakcijų atžvilgiu, kaip matyti iš pirmiau minėtų aiškinimų šios nutarties 16 punkte, ir nepriklausomų Parlamento narių atžvilgiu, kaip matyti iš pirmiau minėtų aiškinimų šios nutarties 12, 15 ir 17 punktuose. Šis aktas ateityje bus taikomas kartu ir frakcijų, ir nepriklausomų Parlamento narių atžvilgiu. Taigi jis turi poveikį ir būsimų frakcijų, ir nepriklausomų Parlamento narių atžvilgiu, ir tų frakcijų

bei nepriklausomų Parlamento narių, kurie yra jo priėmimo metu, atžvilgiu, nors nei su vienu iš jų jis nėra konkrečiai susijęs (žr. šiuo klausimu Teisingumo Teismo 1995 m. lapkričio 23 d. nutarties *Asocarne prieš Tarybą*, C-10/95 P, Rink. p. I-4149, 30 punktą).

- 67 Tariamoms diskriminacijoms tarp ieškovo, kurie yra nepriklausomi Parlamento nariai, ir frakcijos narių buvimo fakto neužtenka įrodyti, kad ginčijamas aktas yra konkrečiai susijęs su ieškovais.
- 68 Aplinkybės, kad ieškovai priklauso vienai iš dviejų asmenų grupių, kurių atžvilgiu taikomas ginčijamas aktas, neužtenka juos konkretizuoti, nes abi šios grupės – frakcijos ir nepriklausomi Parlamento nariai – ginčijamu aktu yra apibrėžtos bendrąja prasme ir abstrakčiai.
- 69 Be to, šios bylos aplinkybės skiriasi nuo Teisingumo Teismo 1986 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Les Verts prieš Parlamentą* (294/83, Rink. p. 1339, 36 punktas) aplinkybių. Byloje *Les Verts prieš Parlamentą* buvo nagrinėjamas neteisėtas viešųjų fondų, skirtų politinių grupių, dalyvaujančių 1984 m. Parlamento rinkimuose, informacinei kampanijai, paskirstymas. Ginčijami sprendimai biudžeto klausimais buvo susiję su visomis politinėmis grupėmis, tačiau jų finansavimas skyrėsi priklausomai nuo to, ar jos buvo atstovaujamos Parlamento asamblėjoje, kuri buvo išrinkta 1979 m. Grupės, kurios buvo atstovaujamos, dalyvavo priimančioms sprendimams ir dėl jų pačių finansavimo, ir dėl konkuruojančių grupių, kurios nebuvo atstovaujamos, finansavimo. Teisingumo Teismas teigiamai atsakė į klausimą, ar ginčijami sprendimai yra konkrečiai susiję su politine grupe, kuri nebuvo atstovaujama, bet kurios kandidatavai gali dalyvauti 1984 m. rinkimuose. Teisingumo Teismas pabrėžė, jeigu ginčijamas aktas būtų konkrečiai susijęs tik su

grupėmis, kurios yra atstovaujamos, tuomet nebūtų užtikrinta vienoda teisinė apsauga, nes grupės, kurios nėra atstovaujamos, negalėtų ginčyti biudžeto asignavimų, skirtų rinkiminei kampanijai, paskirstymo iki rinkimų pabaigos.

70 Šioje byloje procedūrinių klausimų požiūriu nėra jokio panašaus skirtumo tarp ieškovų, nepriklausomų Parlamento narių, ir Parlamentų narių, priklausančių frakcijoms, situacijų, nes, kaip minėta 66 punkte, ginčijamas aktas konkrečiai nesusijęs nei su nepriklausomais Parlamento nariais, nei su frakcijomis.

71 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad ginčijamas aktas nėra konkrečiai susijęs su ieškovais EB sutarties 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, todėl ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nesant būtinybės nagrinėti klausimo, ar aptariamas aktas yra tiesiogiai susijęs su ieškovais tos pačios nuostatos prasme, taip pat, ar šis ieškinys buvo pateiktas per EB sutarties 230 straipsnio penktojoje pastraipoje numatytą terminą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

72 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, jie turi padengti Parlamento išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Išimti iš bylos medžiagos Parlamento teisės tarnybos nuomonę, kurią ieškovai pateikė ieškinio 5 priede.**
- 2. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 3. Ieškovai padengia savo ir Parlamento patirtas išlaidas.**

Paskelbta Liuksemburge 2005 m. sausio 10 d.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung